

A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:

BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

A kiállítási palota előtt.

Férj: Nézd édes Rűfkém! Mily nagy-szerő phalota khészül itt a khiállításra. Bele kherölje magát vagy három millió.

Feleség: Mit állitanak khi benne?

Férj: Mindenki azt, a mit rendesen dolgozik.

Feleség: The is vagy tán egy ki-állító?

Férj: Hiszen én nem dolgozom semmit.

Feleség: Sajnos! Mert legalább akhor kiállithattál volna engem.

HOL A HIBA?

Irt a zsidók érdekében
Mindenki, a mit tudott;
Védelmetkét különösen
A homájos Talmudot.

Kimutatták mi van benne?
Mily tiszták a szavai!
Hogy mertétek goj népségek,
A Talmudot bántani?

Tiszta annak minden szava
Csupa jószág s kegyelet.
Ilyent megtámadni csakis
Rosz szándékból lehetett.

A Masóra és Kabbala
A mit összehord vala,
Legfényesebbre csiszolja
A Mischna és Gemara.

Megértették e világgal
Minden egyes tételét;
Becsülje meg mindenki a
Zsidók lelki ételét.

Ám legyen! Hisz nem is bántja
Zsidók Talmudját magyar,
Még magát a zsidót sem, ha
E hazának jót akar.

De ti bölcssek, kik a könyvért
Síkra szállni tudtatok,
Zsidóknak is jó tanácsot
Ugyan mért nem adtatok?

Mert azt a sok jót és szépet
A mi abban írva van,
Ép a zsidó nem követi,
Sőt kerüli utalan.

Hiában folyt annyi tinta,
S fáradt érte annyi ész!
Összeörrent polgárok közt
A barátság most se kész.

Abban téved az államböles,
A tudós és hazafi:
Hogy mindég csak másokat üt
S nem a zsidót mossa ki.

Uj magyar miniszterium.

A kit nem tudott megbuktatni sem a horvát mozgalom, sem semminemű kényes politikai kérdés, az most Vilmos császár kedveért hagyja ott önkényt a magyar miniszterelnöki széket, s beáll külügyi miniszternek. Tisza Kálmán maholnap fejnélkül hagyja itt a szabadelvű pártot, sőt lehet mondani, hogy darab időre, a maig csak a nagy lidérc nyomás után a képviselők magukhoz nem térnek, fej nélkül fogja hagyni az egész parlamentet.

Ki lesz vajjon az utódja?

Azt is már mint bizonyosat, kezdik rebesgetni.

Az új miniszterelnök hatalmas ember által fog protogáltatni, s ez a hatalmas ember nem lesz más mint Rothschild.

A mily bizonyos Tisza Kálmán külügyérsege, ép oly bizonyos az, hogy helyébe magyar miniszterelnökül Wahrmann Mór fog kineveztetni.

Tisza Kálmán szemitikus politikájának folytat hatására a körülmények Wahrmann kineveztetését különben is kívánatosnak teszik, mert hiszen ő ígérte meg, hogy mielőbb beszámol a gentry bőrvél és így magán a bőrvél egy év alatt kinyerheti az egész deficitet.

Wahrmann azután a saját kénye-kedve szerint alakíthatja meg a magyar miniszteriumot. És így nagyon is várható, hogy a következő kombináció fog megvalósíttatni:

Igazságügyér lesz Khorin, a ki tartozik rövid idő alatt a polgári házasságról, valamint az uszo-

rások és csödbejutottak mentelmi jogáról szóló törvényjavaslatokat mielőbb a ház asztalára tenni.

Vallás és közoktatásügyi miniszter lesz szentendrei Krausz Lajos, a kinek a kultusz terén, hatalmas pálinka gyárak emelése által, máris nagy érdemei vannak. Törvényjavaslatokat fog készíteni a templombajlás ideje és módjáról, különösen akkor, ha az út épen pálinkásbolt mellett vezet el és vándortanítókat fog utaztatni a követválasztási vesztegetések ügyes módjának betanítására. Zimándyt és Fülöpöt kirekeszti a katolikus klerusból, ezekért kárpótlásul Helfy Nácit kinevezi békásmegyeri érseknek, Mezeit pedig Göndöcs Benedekhez fogja járatni ministrálni.

Közlekedésügyi miniszter lesz Ullmann, a ki különösen a postai szállításokat fogja, miut Ullmann és Széligmann cég, biztosítani a hazában. Az ő minisztersége alatt soha sem fognak a postáról negyedmiliót eltávolítani, mert senkinek, még magának az államnak sem lesz többé soha annyi pénze.

Kereskedelemügyi miniszter lesz Neményi, a ki hihetőleg Vásáros Naményban elsajátította mindazon tudományokat, a melyekkel egy a kereskedelem és vásároknak élő miniszter ékeskedhetik. Legelső javaslata lesz a batyus zsidók javára Magyarországot házaló kerületekre beosztani s a czérna tő, medveczknor árulását Júda fiainak szabadalmazni. Rendeletileg el fogja tiltatni a zsidóörnek puhított állatpobani árulását.

Belügyminiszterünk lesz Mandel, a ki az utak

mellé a megyékben mindenütt a mandulafák ültetését fogja elrendelni, s mint igazi mandepl elrémítőleg fog hatni a sok engedetlen alispánra.

Honvédelmi miniszter azután természetesen más nem lehet, mint az országgnyűlés hetedik zsidaja, a kit úgy hívnak, hogy Sváb. Hét sváb egy nyul ellen. Bátorsága is lesz tán annyi, mint összevéve a hétnek volt. A hazának erős támaszra és szövetségességre van szüksége, már pedig hol kap jobb s erősb szövetségést, mint a svábok? Azután meg nem-e gyakran szalajtott meg nagy embereket, holmi apró sváb? A svábbogarak budapestszerte uralják a helyzetet, s féli őket mindenféle ellenség megközelíteni. Sváb tehát a legszerenesebb választás a honvédelmi miniszterségre.

Pénzügyminiszter végre ki legyen? E tárczára már nem jutott a jordánokból. No de nem is szükséges, miután annyira bizonyos, mint kétszer kettő négy, hogy a pénzzel a jordánminiszterium valamennyi tagja jól eltudván bálni, azt maguk közt felfogják osztani, s így nem maradván a kasszában pénz annak őrzésére és eltalálására, hogy vajjon hova fordítassék, fölösleges a külön miniszterium.

A phöff-nek,

Wahrman kedvező szavának magyarázata.

Az egész népszerűségemet e három szónak köszönhetem: phiff, phaff, phuff!

Mert mikor Istóczy megtámadott, csakhamar hangzott, hogy phiff, phaff!

Erre aztán nekem piskhelesszel khelletett felennem, hogy phuff!

Most már csak azt kell mondanom, hogy: phöff!

És ebből kiértheti mindenki a pofonokat, a doellumot, végre még az én nemzeti phöffeszkedésemet is.

Ergo: phiff, phaff, phuff, aequale: phöff!

A sakter bankett étlapja.

A bankettet rendezi Mocsáry Lajos, annak örömére, hogy Eötvös Károly nagy nehezen mégis csak választókerülethez jut.

Az egyes fogások közül nem fog hiányozni azok legkitűnőbbje sem: az ügyvédi fogás.

Terítve lesz az új vásártéren, a mely tér a sakterek számára amugy is rendszeren terítve áll.

A vendégek becsületesebb ellátását az antiszemita kör tagjai voltak szivesek elvállalni.

A folytonos mulattatásról gondoskodni fognak az erzsébetvárosi művelt poloskák.

Tálaltatni fog:

1. Választási fekete leves program gombákkal és Mocsáry csfokkal.

2. Mezei féle marhahús garnirozva Ugron rántottával, Wahrman gombócokkal és Fektor fajta vadretekkel. Hozzá Agoston mártás.

3. Dadai tutajra tekerődzött spárga, leöntve Eötvös és Friedmann védelmi díjas tejföllel.

4. Zsidó központi iroda által töltött rebach káposzta, czeglédi dagadóval, és pulszkyrozott orjással.

5. Hoitsy fajta csillagvizsgálói lencse garnirozva rothschildkróttokkal.

6. Tésztásnak Molnár Samu bába foga.

7. Pecsényének turini olajban sült Helfy-féle hafi, egészben helfirozott hajatlan burgonyával.

8. Buxbaumirozott illatos sajt. Seuthauer által kiszorított szakértői tőrő és zalaegerszegi ropogós mandula.

9. Krausz Mayer Lajos által fuxinozott szentendrei veres bor és mezei ernyős szőlőben termett jeruzsálemi karczos.

10. A szomorú jövőtől elsötétült fekete kávé, édesítve reménybeli sakterkölcsön cukorral.

Kedves egészségükre kívánás, mint közönségesen.

Csibuk, fidibusz és omnibusz.

Azután bukjatok rakásra sakter törekvéseitekkel ex omnibusz!

Lúdmáj szeletek:

Mért állítottott Wahrman a sugárúti palotája elé két drága márvány hölgyet?

Jelezni akarta, hogy azok mindég legtöbbször kerültek neki.

Mért bérelt Zichy Jenő gróf Krausz Meyer Izidorral páholyt az új opera házban?

Azért, hogy a jövő évben az országos kiállítás alatt a vidékiek Krausz Meyert nézzék ipargrófnak, őt pedig pálinkagyárosnak, s így ne kívánjanak tőle többet egy pohár pálinkánál.

A fenyvesek közt.

Szent Kleofás!
Milyen karaván!
Ki hinné messziről,
Hogy ez mind Jordán?

Fenyvesek közt töltik
A forró meleget,
Az egész völgy tőlük
Foghagymát ereget.

Legnagyobb gavallér
Krausz Lajos közöttük,
Két szivar csutkával
Füstölög fölöttük.

Alattok egy törpe
Felekezetbeli,
Ki lehetne más mint
Gojverő Mezei?

Harmadik Mandel Pál
Keserű mosolylyal,
Társalog egy kóser
Kaszir kisasszonnyal

Negyediknek Khorin
Dől oda a fához,
Prózai eszével
Pegazust kantároz.

Ötödiknek Wahrmann
Siet be a körbe,
Lába, orra, háta,
Valamennyi görbe.

Fördő társaság-e?
Avagy zsidó tábor?
Hogy össze sereglett
Ennyi a javából?

Fecskék nyája biz ez,
Mely összesereglik,
Mihelyt a hideget
Közeledni érzik.

Avagy felhőtömeg,
Mely a harangszóra,
Szerte-szét tépődik
Ezer millióra?

Mindegy! akár fecskék,
Akár felhők vagytok;
Hozsánát kiáltunk,
Ha minket elhagytok.

Szárnyakat is adunk
A nagy repülésre.
Hátatokba lesz az
Jó erősen vésvé.

Csak ugy gondolatok
Nálunk maradásra:
Térjetek mindnyájan
Keresztény vallásra!

Hasl és Mojsl.

Hasl: Láttál-e már valaha khankhánt?
Mojsl: Ugye a tatár khánt akarod kérdezni?

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Olvastad-e mivel dicsekszik Románia?

Pinkelesz: Nem én.

Jajtelesz: Azzal, hogy különb Magyarországnál, mert ott nincs antiszemitizmus.

Pinkelesz: Hát azt olvastad-e, hogy a Romániából származott zsidók mért nem mernek hazamenni?

Jajtelesz: Nem én.

Pinkelesz: Azért mert mikor kiküldék valamennyit, erősen megfogadtatták velök, hogy soha sem fognak többé visszatérni.

Jajtelesz: No hallod-e! Akkor maradok én inkább csak ebben az antiszemita országban.

AZ ÖNZETLEN.

Solomonné: Férjem Solomon. Kár volt még felhagynod a pálinkaméréssel. Hátha jobban felgazdagodtunk volna? s nem kellene ezeket a kopasz hegyeket bámulnunk Piripócsón, hanem fent Budapesten lakhatnánk, legalább is a sugárúton.

Solomon: Thodod Regikám! Ezeknek a nyomorolt népeknek nincs már thübbé egy betevő falatjuk, mind fülög az adóssággal. Jól kitaláltam őket mindenükből vetköztetni. En hát thodod, hogy nem vagyok ünző és ugy gondolkoztam, mikor a pálinkamérést eladtam, hogy most már had boldoguljon más is!

Ganzléber rebeka az új Regina leányához.

— Meghódítottad-e már a hadnagy orat a ki nálunk van szállva?

— Ugyan hogy gondold ilyen hamar!? Hiszen csak tegnap lett hozzánk bekvártélyozva.

— No, ha eddig nem sikerülte, akkor ezután se nem fog lépre menni.

— Miből gyanítod?

— Thapasztalatból. Ennyi idő alatt a khatona, ha thüzelnek reá, vagy győz, vagy elesik.

A sakterpárt szózata.

Eötvösnek rendületlenül
Légy hive sakterpárt!
Ügyednek e ragaszkodás
Ugy is már mit sem árt.

Ő törte össze elveid
Legszebb gránit kövét,
Helyébe csenve szépen
Agyagból az övét.

Illő, hogy el ne ejtsd, ha lesz
Szabad kerületed;
Választva lesz, avagy ha nem:
Bukjék együtt veled!

A zsidóiskolából.

Tanító: Mond el nekem Sámi a tizphorncsolat.

Tanítvány: Tiszteljed atyádat, anyádat és a szoptatós dajkádat.

Tanító: Az nincsen benne.

Tanítvány: Pedig legjobban annak küszönhetjük, hogy fölnevelnek.

Szemita és antiszemita.

Szemita: No, nemsokára megfogom magamat javítani s reformálom a vallásomat, ugye te is ki leszesz akkor velem egészen békülve?

Antiszemita: Reformáld magadat, ne a vallásodat.

Szemita: Jaj, barátom! Az egy kissé bajos.

Néptanítói tanácskozás.

(Megtörtént.)

Elnök belépve a terembe, elfoglalja az elnöki széket, s kijelenti, hogy váratlan jött ma a meghívás, mert éppen disznóölési munkával volt elfoglalva.

Néptanítók: Eljen! Estére disznó torban leszünk!

Elnök: Csak lassan, lassan urak, előbb várjanak, még meghívom önöket. Legyenek szivesek az esetet lehetőleg röviden előadni.

Első tanító: Igen sajnáljuk, hogy kénytelenek voltunk elnök urat oly zsiros munkától elvonni, de a dolog fontos és sürgős volta kívánta. Tegnap előtt a keresztény iskolás gyermekek az iskolába menvén, az utcán a zsidó iskolás gyermekekkel összefuttek, játszottak együtt, a mint a gyermekek szoknak. Egyszerre, az egyik keresztény gyermek számoló táblája a zsidó fiu fejének esett. Erre a zsidó fiu jajveszékelve haza futott, atyjának elmondta a történeteket, ki azonnal baromi dühbe jött, s azt kérdezte: „Wo ist der goj? die krie wird er sich schneiden!“ Futott rögtön a kath. iskolába, a tanítót nem találta, csakis a gyermeket, a kit a hajánál fogva kihuzott a padból s séta botjával véresre vert.

Az elnök tüszentett, a jelenlévők mindannyian felállva, kedves egészségére kívánták.

Elnök: Felejtébb csodálom, hogy az urak még azt sem tudják, hogy tüszentéskor már nem szokás semmit sem kívánni.

Mindannyian: Mi azt valóban nem tudtuk. De a rendszabályokban még nem volt kiadva.

Elnök: Térjünk a tárgyra. Tessék folytatni.

Első tanító: Mikor az iskolába jöttem, már a zsidót nem találtam ott, csak a megrémült gyermekeket. Ez a valódi tényállás elnök ur, én ezt nagy durvaságnak tartom. Hála az égnek, hogy a zsidót nem találtam már az iskolában, mert...

Elnök: Csak ne oly hevesen, tanító ur, én is szeretnék ugyan a zsidókon kását daráltani, de azért még is tovább kell néznünk az orronknál. — Uraim, ez hallatlan merészség! A vadság netovábbja! Ezt nekünk haladéktalanul az illető hatósághoz kell feljelentetnünk! Egy gyermeket véresre verni!! Saját birája lenni!! Egész testemben remegek, oly méregbe jöttem. Ha most itt volna!... De szerencse, hogy nincs jelen. Nem kell magamat fárasztanom. Ugy hiszem, az urak egyet értenek velem abban, hogy a dolgot fel kell jelentetnünk. Azon esetben, ha nem kapnánk kívánt elégtételt, azonnal lemondok állásomról, válasszanak olyan elnököt, a ki eltírta azt, hogy a zsidók a gyermekeket az iskolában véresre verjék, én soha! soha!! No de el is felejtettem kérdezni: hogyan is hívják a merénylőt?

Első tanító: Sveinfűsz Pinkász.

Erre a névre mindannyian megrémülnek. Siri csend következik. Hosszabb hallgatás után megszólal az

Elnök: Az már egészen más! Ez a név változtat a dolgon. Kérem szóljanak előbb önök a dologhoz!

Mindenki mélyen hallgat, kiki keres az asztal alatt valamit.

Elnök: Kérem, szóljon hát az első tanító

Első tanító: Van nálammal öregebb is. Szóljon az!

Második tanító: Én tudom, hogy mit kellene mondanom, de mi tagadás benne, én ennek a zsidónak adósa vagyok, s ha szólnék, azonnal felmondanám a kölcsönt és exequáltatna.

Harmadik tanító: Én az egész előadást nem fogtam fel jól, nem is figyeltem kellőleg. Különbön is a multkor sokat vásároltam nála hitelbe s így, ha most szólnék, csak bajom lenne vele. Szóljon a kántor.

Kántor: Könnyű azt mondani, hogy én szóljak, de önök nem gondolják meg, hogy Pinkász zsidó szokta megvenni a boraimat, — ha tehát szólni mernék, magam ihatnám meg mind a száz akót Szóljon tehát a kántor segéd.

Kántor segéd: Nekem ugyan szavam sincs itt. De mégis azt tanácslom, hogy tegyék meg a hivatalos kötelességüket s jelentsék fel a bírósághoz e testi sértési esetet.

Mindannyian: Elég, elég! Nem hallottunk. Nem akarunk tudni semmit. Ha a zsidó ezt megtudja?!

Kántor segéd: És ha megtudja? Azt fogja magában mondani, hogy önök gyávák.

Mindannyian: Ez sértés. Ki vele! Nem tűrhetjük, hogy akkor is sértgessenek, mikor arról tanácskozunk, hogy mit kellene elmulasztanunk.

A kántorsegéd kimenekül az ajtón.
Mindannyian: Hála istennek! Megszabadultunk az ördögtől. Most már mindannyian egyetértünk.

Elnök: Akkor hát, a mint véleményeiket szerencsés valék megérthetni, legjobb lesz, ha eljönnek hozzám egy kis disznótorba. Legalább egy kis disznóhús evéssel boszuljuk meg a zsidót.

Mindannyian: Az eredmény így csakugyan fényes! A legjobbban végeztünk. Eljen az elnök!

Kóser Friczi és Tréfi Lojos.

— A híres zornalistzok. —

Friczi Thodod-e, hogy mért találkoztott Vilmos császár előbb Tisza Kálmánnal, s azután Bismark Kálnokyal?

Lojos: Nos tolán háború lesz?

Friczi: Nem biz az, hanem mert Bismark öregségénél fogva már nagyon lusta gondolkozni.

Lojos: Nem értelek.

Friczi: Thodd meg hát, hogy a Németország és Ausztria-Magyarország között létrejött egység szerint a két birodalom külügyeinek évenként egyszer kötelességek találkozni, ilyenkor aztán rendesen tanácsolnak egymásnak valamit. Minthogy tehát Bismark lusta volt gondolkozni, megkérdezette Vilmos császár által Tisza Kálmántól hogy vajjon mit lehetne Kálnokynak tanácsolni?

Lojos: Ugyan mit mondhatott hát neki?

Friczi: Azt, hogy adja át a helyét neki.

Verses jó kívánatok.

Nagyadó
A zsidó
Bár volna mind eladó!

Lóbórt húz,
Embert nyúz,
Knozza meg jól a csúz.

Csödbe, ha
Bejuta,
Lapítsa meg a guta.

Bár kancsal,
Mégis csal,
Üssék hátba kulacsçal

Pálinkát,
Hogyha ad,
Öntsd le vele a nyakát.

Már veszély,
Ha beszél,
Fujja messze őt a szél.

Kebledbe,
Ne vedd be!
Kinevet a szemedbe.

Ha lehet,
A helyett,
Pof legyen a felelet.

Szent István napján.

W a h r m a n n : Ugyan miért csinálnak annyi czeremóniát s mért őrzik annyira azt a szent István jobb kezét?

Z i m á n d y : Örüljön, hogy őrizzük, mert ha nem őriznénk, rég kiverte volna már a zsidókat Magyarországból.

Pattogós.

Jó nagy zsebbel vagyon
Öt, avagy hat alma,
De ennél még nagyobb
A zsidók hatalma.

Repüljön felejük
Seprű és szakajtó,
Ne találják meg, hogy
Merre van az ajtó.

A vörös tengerben
Áztassanak kendert,
S hadaival lássák
A dühös Iszkendert.

—4262044—

Istóczy és Mezei.

Mezei. Min gondolkozol the javithatlan tavalyi khulléga?

Istóczy. Tudod-e, hogy mit csinál a róka mikor már a bolhák nagyon elszaporodtak rajta? Fog a szájába egy szalmaszálat, s azután szép lassan vízbe ereszkedik; a víztől megijedt balhák a fejére ugrálnak, s midőn már azt is merülni látják, a szalmaszátra, ekkor azonban a róka hirtelen elereszti s a víz alatt elúszik a balháktól, nehogy ismét ráakadjanak. Egy ilyen szalmaszálról gondolkozom számotokra

Mezei. Mindannyioknak csak egy szalmaszál?!?

Egy kis félreértés.

Tökési Jakab: Fizesse meg khend a tharozását, vagy allitson mielőbb egy elfugadható khezest.

Adósfai Bencze: Ejh, ne háborgasson engem, menjen a mocsai tóra!

Tökési Jakab: Mit? Khezes lesz a Mocsai Thóni?

Antiszemita számrejtvény.

9 2 20 69 11 12 24 Híres magyar férfi,
69 4 2S 68 52 51 1 8 3 Elvbarátja néki.
40 44 42 26 5 6 7 9 53 38 39 Jeles magyar szinte,
17 21 58 19 25 16 74 57 22 23 24 Sakterokat védte.
48 54 55 28 36 65 66 74 64 61 62 Bibliái vén ez,
10 22 71 75 Ebből Kont és Kún lesz.
32 63 45 27 56 73 46 72 31 Hat van minden héten,
84 70 75 13 23 26 35 47 Hí görög nő régen.
49 54 57 72 69 Zsidókat kihajtá,
13 51 52 67 30 40 50 43 Innét, csak úgy hajrá!
67 18 57 38 59 64 Ámde ennek népe,
58 15 57 29 60 37 33 14 51 41 57 Még se vészett ebbe.
1—75 Szózat egy strófája,
Miként az ma járja.

Megfejtése a jövő számban.

☞

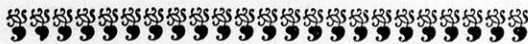
Mult számunkban közölt sakkalány meg-
fejtése:

Áron zsidó körtéfája,
Mehajlott az egyik ága,
Pedig vastag ám;
Derék téiben terme rajta,
Gyümölcs pedig jó nagy fajta;
Mily szerencse lám!

Milyen gyümölcs sejtéd talán?
Bár az erdő minden fáján
Ilyen termene,
Mert tudd meg, hogy maga Áron,
Lóg azon a vastag ágon;
Ez mit érdemle!

* * *

Sajnál bár!
Nem volt kár!

Sz. E. Folytatni fogjuk, csak még egy kis türelmet ké-
rünk. Reddkivül el vagyunk foglalva. A magánlevél írás is gyak-
ran terhünk van. Ha teheti keressen fel minket többször is
szíves sorraival. — K a c z a g a n y i. Nem igen kaczag tőle senki.
Az alapdologat van elhibázva. — Zsidó operett. Közöl-
hetetlen. Az énekekből szájszélitől ide iktatjunk e néhány sort:

Diczeg, döcög a vén hájas,
Mosolyogja a ludmájás.
Férflakhoz igen nyájás,
Bár a nőkhöz mindég szájas.
Údvarlója egy kis nyálás
Keble bárha szörnnyű tágas
Nem kell neki a szakálás.

— Az eladósó dott csizmadia mester csodála-
tos szabadulása minden tartozásától. Uram! Ha
ezt a cikket úgy megtudta volna írni, mint a hogy dukált
volna, és valóban igaz lett volna az, a mit elbeszél, hát tudja
meg, hogy nagyobb keszfelet csinált volna magának a pusztá-
tanácsolásaival, mint a szingáliak csináltak összes produkciói-
kal. — Répát eszik a jordán. Mért volna az olyan roz?
Sokan szeretik enni. Cseppet sem csodálom, ha akadt jordán is,
a ki megkívánta. — Néptanító gyűlés. Nem roz. Amint

látja, már fel is használtuk. Így vannak ám különben többnyire
országgyűlési képviselőink is és azért nem mernek nyíltan anti-
szemitazkodni. Hja, hazánkban még kevés az önálló ember! —
Szalmás ágyon elterülő. Borzalmas rémtörténet ver-
sekben, a melynek legkevésbé ijesztő strófája ez:

Faggyú gyertya ég szomorún
Fenyűfa nagy asztalon,
Az ágy mellett poloska had
Táborozik a falon.

— A piczi nadrág. Az még nem baj, de volna csak szűk!
— Leveledz és leveledzeni ön szerint mindegy?
Szerintünk nem. Gondolkozzék egy kissé s maga is be fogja
látni. — Olcsó phurtéka. Baj, hogy olcsón is van meg-
írva. Ezekből nem kérünk. — A bórös pálinka. Aztán, ha
csakugyan bőre van, hát azt kérдем, hogy meglehet-e nyúzni?
Vagy csak azt, a ki csinálja? Vagy arról fejtenek le bőrt, a
ki megissza? — A bevándorló népség. Kár, hogy nem
minden verse ily talpraesett:

Gyűrődött a kalapja,
Lóg a huncutkája,
Nyakkendőül kigörbül,
Az ádámcsutkája.

— Tuszkelesz Kóbi. Furcsa kaland. Sakteroló
Czimon. Prózái gondolatokkal telt prózá a szó legszorosb
értelmében. A Tuszkelesz kiötlésének a végére irt verseskét
azonban mutatványul közöljük:

Felmászott a nyúl a fára,
Tuszkelesznek bámultára,
Meg is lötték hamarjába.
Furcsa nyúl volt biz az zsidó,
Épen csak tenéked való.

— Semita gyűlés Ruimban. Komédia. Az biz az
egészen és hozzá még közelhetlen. Pedig van benne néhány jó
gondolat, de annyira el van lapitva az egész, hogy alig lehetne
belőle bármit is ügyesen kidomborítani. Jövőre rövidebb me-
sekkel próbáljon szerencsét és ne tartasson ok nélkül gyűlést a
semitákkal. — Zsája tövén költ a zsidó. Költ biz az
másutt is, nemcsak a gypjűzsák tövén, de keveset

Közérdekű értesítés.

P. Szabó Endre ur, a „Budapesti Néplap“ volt szerkesz-
tője **közvetítő irodát** nyitott a fővárosban, melynek célja a
vidéki közönséget jóhitű, becsületes üzletemberekkel hozni
érintkezésbe, hogy a közönség szedelőg vállalatoknak, tévitra
vezető hirlapi hirdetéseknek áldozatául ne essék. Szabó ur lelki-
ismeretes pontossággal s egész csekély díjért eljár a vidéki köz-
önségnek minden a fővárosban elintézendő ügyeiben. Neveze-
tesen eszközi mindenféle áru-cikkek bevásárlását bár mily
mennyiségben, szakavatott ügyének közreműködésével mindig a
legjobb forrásokat véve igénybe; közvetítői termények eladását
s a termelőket hitelt érdemlő, becsületes vásárlókkal hozza
összeköttetésbe. Hatóságoknál, egyesületeknél, tanintézeteknél, ma-
gánosoknál tudakozásod, utánjárás igénylő mindennemű ügyek-
ben eljár, ajánl megbízható ügyvédedet s a peres ügyeknek ezek
kezeihez kellő információ mellett átadását közvetíti. Eljár a
fővárosba költözni óhajtoki részére alkalmas lakás kibérlése
ügyében, tanulmányait a fővárosban folytatni szándékozó ta-
nulók részére tisztességes helyeken lakást és kosztot szerez, a
tanulókat elhelyezi, beiratja, azokra fölügyel s számukra, ha
a szülők kívánják corepítőrokoról gondoskodik stb stb Ajánljuk
ez üdvös, közszükséget pótló vállalatot elvtársaink figyelmébe.
Megkeresések a válasza szükséges levélbélyeg melléklésével,
P. Szabó Endre urhoz, Budapest, zerge-utoza 13 sz. intézendők.

— A „Füstölő“ I. és II. évfolya-
ma füzve 3 frt helyett 2 frtért
rendelhető meg a „Füstölő“ kiadó-
hivatalában.